et wimati neñad eñam kellegi eeſt ennaſt ei äbbeneñud, waid kui kerriku teenrid ja pühhad iñimeſſed kõki tehha wõiſid, mis ial tahtſid. Lakkumiñe, prasſimiñe, ſõmiñe, porditko ello, ſe olli nende iggapäwane tö, rahwaſt ruñalaks teggemiñe nende murre, ja midda eñam neñad ſedda jõudſid, ſedda ſurem olli nende au ja palk paapſti juures. Kes wähhe teiſiti uskus, ſedda otſiſſid need mugid ülleſs, ja ſedda eñam kegi ei peaſtnud, ſe läks ellufalt tulle. Nõnda põlletati Hollandi, Englandi, Spania, Portugali ja Italia maal aega möda paapſti käſſo järrele eñam, kui 50 tuhhat iñimeſt ſe kõige irmſama wiſiga ellufalt ärra, iſſe need tuhhanded ja tuhhanded, kedda ülleſspodi, mõegaga tappeti, wangis näljaga ſurmati, ja nõnda weel mu wiſi otſati. Ja ſedda tehti kõik ſe taſſaſe risti uſſo pärraſt. Portugali maal põlletati kahte weel ilda ajjagi eeſt ärra. Neid wõeti kinni, ja anti neile ſüüks ilm tunnismeesteta, et neñad mitte kerriko ja Kristuſe ſiſſe ei uſſu. Neid wõrgutati, neid pinati, neid näppiſtati, nende küüned ja näppo otſad wiliti mahha, nõuda kaua, kui ſe üks neiſt ſedda eñam ei jõudnud kannatata, ja tunnistas, et teña ſüidlañe olleks. Se teine jäi endalle oña ilmſüidusſe ſees kindlaks ja ei tunnistanud mitte enda wasto, mis teña endalle koormaks peale panna ei wõinud. Mõllemid mõisteti nüüd ükka tulle trahwi läbbi; mõllemille tõmmati rided ſelga, kelle peale tulle leggid, ja kurradi kujjud maliud ollid, panti pabberi mütſid, jälle kurradi kujjudega nende peal, pähhe ja widi neid nüüd trahwi

paiga peale. Seal ollid postid üllesſehhitud, ja tuhhat ja tuhhat iñimeſt wahtiſſid aknateſt, kattuste pealt ja iggalt poolt, kuida ſe pühha kerriko kohhus nuhtleb. Selle ühhele, kes ennaſt iſſe ſüidlaſſeks tunnistas, anti armo ja pattu andeksandmiſt; ſiis ſorgati tedda mahha ja põlletati tedda ſurmult ärra. Agga ſedda teiſt waeſt, kes olli sõggedaks ja wastuliſſeks jänud, ja kes ei tunnistanud oña ſüid, ſedda köideti pösti külge märja köiedega. Siis wõeti üks pik odda kätte, ſelle otſa köideti ühte kõrret nustikud, ſedda pisteti põllema ja ſellega kõrwetati ſiis teña näggo ülle ja ülle trahwi allustuſſeks. Siis tehti teña jalla tallade alla tuld ülleſs, agga wäga pikkaliſt tuld, mis waewalt külge putus, et ſedda waewa õige pikkendata; ſiis tedda ikka ennam ja eñam kõrgemalle. Se waene pallus ja kiſſendas, agga ei tulnud abbi koſkiltki. Kuñingas ſeiſis iſſe akna peal watamas, ſelle käeſt pallus teña ſedda ſuurt armo, et ta rohkem puid põllema panna laſſeks; agga ei ka ſe kuñingas wõinud ſiin middagi tehha; igga üks ohkas ja löi oña rinna peale, mõtteldes, ſedda on ſe ärra nedetud waene endalle ärra teninud. Jo löid tullelegid ſiis teña kehha ümber kokko, ja tullid külje kondid ärra põllenud libha läbbi, mis ta wallo ſees känamiſſega katki murdis, wälja, agga weel olli ing ja eal rinnus. Siis lahkus ta wimati ihhuſt, ja nende irmſa, üllekohtuste iñimeste käeſt, kõttates Selle pole, Kelle waim eldus ja arm on. Pärraſt ſedda wõeti ſiis nende tuhka ja wiſſati tedda jõkke, et neiſt kurjiſt ka mitte tolmukeſitki uſkjatte pahhanduſſeks